

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טובי' ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת ויצא

Shabbos Parshas Vayeitzai

December 10, 2005 - ט' כסלו תשס"ו

12: 19 - מנחה גדולה / שבת	(Monsey, NY)	4: 10 - הדלקת נרות שבת
4: 28 - שקיעה של יום השבת	~~~~~	4: 28 - שקיעה של ערב שבת
5: 18 - צאת הכוכבים / מעריב	~~~~~	8: 54 - זמן קריאת שמע/מ"א
5: 40 - צה"כ / לשיטת רבינו תם	~~~~~	9: 30 - זמן קריאת שמע/הגר"א

אוהב את חבריו באמת. וכאשר אין באהבתו כל תערובת של אהבה עצמית, אז הוא מוכן להקריב את עצמו למען חבריו, וע"י כך נהפכות אצלו שנים לימים. וזהו שאמר הקרא "ויהיו בעיניו כימים אחדים" - שיעקב הרגיש את הזמן של שבע שנים כימים מועטים ממש, וכיצד? מחמת "אהבתו אותה" - מפני שאהב את רחל ולא את עצמו, ולכן היה מוכן להקריב את עצמו למענה, ונהיו אצלו שנים כימים.

ויעבוד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה וגו' (כט-כ)

הנה מצינו בקרא שהטעם שהיו השבע שנים שעבד יעקב בבית לבן "כימים אחדים" הוא מחמת האהבה שהיה לו בשביל רחל, ומש"ה כאילו לא הרגיש כלל את הזמן. ולכאורה הדבר להיפך, דאם אדם אוהב איזה דבר ומבקש להשיגו כ"כ, אז אדרבה כל יום נחשב אצלו כשנה עד שישגי את מה שלבו חפץ. וא"כ איך היו אצל יעקב אבינו השבע שנים "כימים אחדים"?

אך מסביר הענין מרן הגמ"ר אליהו לאפיאן זצ"ל, **בס' לב אליהו**, שלעתים קרובות בני אדם מסלפים את האמת וקוראים דברים בשמות בדויים ומושאלים. למשל, אומרים על פלוני שהוא אוהב דגים, אבל למעשה איך שייד שהוא אוהב - הרי הוא הורג אותם וחותר אותם, צולה ובולע אותם! הרי שאין אדם זה אוהב דגים, אלא אוהב את עצמו!

אמנם לפי השקפת תורתנו הקדושה תורת אמת היא, שבשפת התורה נקרא "אוהב" מי שאוהב את חבירו בגלל מעלותיו ומדותיו הטובות, ולא מפני שחושב להפיק ממנו תועלת או הנאה, כי מי שעושה כן אינו

וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבַרֵּי בְנֵי לֵבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָאֲבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לָאֲבִינוּ עָשָׂה אֶת כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה (לֹא-א) הִנֵּה אֲפֶשֶׁר לִפְרֹשׁ סַמִּיכַת הַפְּסוּקִים עִפְיִי מִה שְּׁבִיֵּאֵר הָאֲדָמוֹי"ר מו"ה שִׁמְחָה בִּזְנוֹת מִפְּשִׁיחָא זצ"ל, שְׁעִיקָר יַעֲקֹב יִשְׁבֵּית אֶצֶל לֵבָן הָרָשָׁע הִיא לִלְקוּט מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּיעוּת וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וְלִהְיוֹת לִקְדוּשָׁה, כִּי כָּל זָמָן שֶׁהָהִמִּידָה אֶצֶל לֵבָן הָרָשָׁע אִזּוּ הִיא בְּגִלוּת מִמֶּשׁ, כִּי עוֹשִׂים עִם הָהִמִּידָה הִיפֹךְ מִרְצוֹן הַשֵּׁיט"ל. אֲבָל כִּשְׁתַּכְּנוּ זֵו הָהִמִּידָה לְתוֹךְ יִשְׂרָאֵל לֹא נִשְׁאָר עוֹד אֶצֶל הָעֲכוּוֹיִם שׁוֹם כַּחַ בְּמִידָה זֶו וְהֵם רַק קִלְקָל בְּפִנֵּי הָאָדָם, אֲבָל אֶצֶל יִשְׂרָאֵל הֵם כְּכָל פְּעוּלָה לְרַצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

Halacha L'maaseh: Horav Boruch Hirschfeld Shlit'a - Rav D'khal Ahavas Yisroel, Cleveland Heights, Ohio

A SERIES IN HALACHAH
LIVING IN A YESHIVAH (7)

Kiddush on Shabbos

In most *Yeshivos*, one person recites *Kiddush* and is מוציא all those present at the *seudah*. It is a *mitzvah* for all those listening to *Kiddush* to taste a bit of the wine (1), although if one was unable to taste from the *Kiddush* wine, he has still fulfilled the *mitzvah* of *Kiddush*. In a *Yeshivah*, seminary, or any place where there can be potentially hundreds of listeners, a system whereby the wine may be passed around quickly and efficiently should be established. A simple way to accomplish this would be to prepare a number of other cups filled with wine before *Kiddush*, and when the person reciting *Kiddush* is finished, he pours a little into each cup. These cups are then handed out and all the listeners can pour a bit into their own individual cups.

During *Kiddush*, the *challos* should be covered up. This includes not only those *challos* set in front of the one reciting *Kiddush*, but even all the loaves that are on the other tables should be covered up (2). If the only שלמים (whole and uncut loaves) to be had are in front of the person making *Kiddush*, they should be cut into many pieces and given out to each table so that all the listeners can taste a piece of the לחם משנה.

Muktzah Items

(1) או"ח רעא:יד (2) אז נדברו יג:ו (3) אגרות משה או"ח ד:עב (4) שמירת שבת כהלכתה כ:פד (5) שם כח:פד (6) משנה ברורה רצז:יג

R' Yisroel Taub ZT"L (Modzhitzer Rebbe) would say:

"Many people go through life as if asleep. The *posuk* tells us otherwise: וְיִיכַף יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ - when a Jew will wake up from his spiritual slumber, וְיֵאמַר אֲכַן יֵשׁ ה' בְּמָקוֹם הַזֶּה - And he will recognize and proclaim that there is a G-d who runs this world, וְיֵאמַר לֹא יָדַעְתִּי - He will then realize that although he does not have all the answers, *Hashem* will see to his needs and care for him on this world!"

R' Aharon Kotler ZT"L (Lakewood Rosh Yeshiva) would say:

"The *middah* of a Jew is the *middah* of ביישנות, which causes one to feel a wave of embarrassment when doing something inappropriate and improper. However, if a person goes out of his way to do actions in an effort to uproot this important *middah* he is in full violation of the words of the *Torah* לבלתי תחטאי ('So that you don't sin') that was said by *Har Sinai*."

A Wise and Experienced Man would say:

"Failure is not falling down - it's staying down!"

MANY THANKS TO MR & MRS NUSSI MUNK FOR SPONSORING THIS ISSUE

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR/DEDICATE AN ISSUE, RECEIVE IT BY MAIL OR HAVE IT E-MAILED TO YOU DIRECTLY, PLEASE CALL 845-821-6200, OR SEND AN E-MAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM.

 $\langle \rangle \langle \rangle$

